

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/259/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113203793
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113203793.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenkyňou: Fridrich Paľko s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o 1.911,55 eur, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, z 1. apríla 2015 č. k. 19C/103/2013-111, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zastavil dovolacie konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov dovolacieho konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na ust. § 5 ods. 1 písm. a), § 8 ods. 1, § 10 ods. 1 prvá a druhá veta a ust. § 10 ods. 3 ZoSP (zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov); vecne potom tým, že žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok za dovolanie 40 eur v stanovenej lehote, hoci vo výzve, ktorou ju súd na jeho zaplatenie vyzval bola poučená o právnych následkoch jeho nezaplatenia. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (Z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov) tým, že konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa, napadnuté uznesenie navrhla zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, namietajúc nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa spočívajúcu vo vyrubení súdneho poplatku podľa položky číslo 7a sadzobníka súdnych poplatkov ZoSP dôvodiac, že podľa tejto položky sa vyrubuje poplatok za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov, poukazujúc v tejto súvislosti na dôvodovú správu k vládnomu návrhu zákona ktorým sa mení a dopĺňa zákon číslo 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a to článok II k bodu 3, v zmysle ktorého podľa položky číslo 1 sadzobníka súdnych poplatkov sa majú spoplatňovať žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a ďalej poukazujúc na odôvodnenie pozmeňujúceho a dopĺňujúceho návrhu poslancov C. H., S. L., G. G. a Z. F. k vládnomu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky číslo 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v zmysle ktorého sa v nadväznosti na zrušenie vecného oslobodenia pri žalobách na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom navrhuje zaviesť paušálny súdny poplatok pre tieto žaloby vo výške 20 eur, čím sa jednak čiastočne zohľadňuje

účel vládneho návrhu zákona (opatrenia na strane príjmovej časti štátneho rozpočtu) a súčasne sa zlepši v porovnaní s vládnyim návrhom prístup k spravodlivosti v týchto veciach, nakoľko sa nebude vyberať poplatok podľa percentuálnej sadzby (položka 1), ale práve ako paušálny poplatok, ktorý je podstatne nižší. V tejto súvislosti žalobkyňa ďalej namietala, že podala dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žalobu a teda súd nebol oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku a zároveň nebol oprávnený ju vyzvať na platenie súdneho poplatku za podané dovolanie, poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 vo veci vedenej pod spisovou značkou 4Cdo 39/2007, ako aj na prílohu ZoSP - Sadzobník súdnych poplatkov, v ktorej nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Ďalej poukazujúc na ust. § 1 ods. 1 ZoSP, článok 12 ods. 1, článok 13 ods. 1 písm. a), čl. 59 ods. 2 a článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (Ústavný zákon č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky) v zmysle ktorých povinnosti (dane a poplatky) možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, ako aj na ustanovenie § 18ca ZoSP a v tejto súvislosti aj na skutočnosť, že v predmetnej veci žalobkyňa žalobu podala pred 1. októbrom 2012 a tak konanie začalo pred účinnosťou zákona číslo 286/2012 Z.z. (zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky číslo 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) s tým, že podľa jej názoru, v súvislosti s podaným dovolaním je nutné aplikovať právny stav platný do 30. septembra 2012, keby bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. K podanému odvolaniu doložila uznesenie Okresného súdu Komárno zo 16. októbra 2013 č.k. 8C/842/2012-72 a uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. júla 2013 č.k. 8Co 295/2013-96.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne (§ 219 O.s.p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 19C/103/2013 bola žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala od žalovanej zaplata sumy 1.592,96 eur titulom náhrady majetkovej škody a sumy 318,59 eur titulom nemajetkovej ujmy, spôsobenej pri výkone verejnej moci. Súd prvého stupňa vo veci vydal dňa 26. marca 2014 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Trnave rozsudkom zo 14. januára 2015 č.k. 11Co 319/2014-71 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom žiadala predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa dovolacie konanie po márnom uplynutí lehoty na zaplata súdneho poplatku 40 eur za podané dovolanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo dovolacie konanie zastavené a bolo rozhodnuté o trovách konania.

Úprava súdnych poplatkov je obsiahnutá v zákone č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Výpočet poplatkových úkonov a bližšie podmienky ich platenia sú obsiahnuté v sadzobníku súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona. Keďže dovolacie konanie na základe dovolania žalobkyne bolo začaté podaním jej dovolania dňom 13. marca 2015, na vyrubenie súdneho poplatku za dovolanie je potrebné aplikovať ZoSP v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, teda v znení zákona č. 64/2013 Z.z. účinného od 1. mája 2013 (ďalej len cit. zák.).

V zmysle ust. § 2 ods. 4 cit. zákona v dovolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal dovolanie. Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a) cit. zákona poplatková povinnosť vzniká podaním dovolania, ak je poplatníkom dovolateľ a poplatok je splatný vznikom poplatkovej povinnosti (§ 8 ods. 1 cit. zák.). Sadzba poplatku je pritom uvedená v sadzobníku buď percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou (§ 6 ods. 1).

Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku (§ 6 ods. 2 druhá veta).

Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 1. mája 2013 zo žaloby na náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20 eur a teda v zmysle citovaného ust. § 6 ods. 2 druhá veta ZoSP za dovolanie sa platí súdny poplatok vo výške 40 eur (2x20 eur).

V zmysle ust. § 10 ods. 1 prvá a druhá veta ZoSP, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

V preskúmvanej veci je odvolací súd toho názoru, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak žalobkyňa (ako poplatníkov, ktorý nebol oslobodený od povinnosti zaplatiť súdny poplatok podľa ust. § 4 ods. 2 ZoSP) za podané dovolanie vyrubil súdny poplatok vo výške 40 eur (dvojnásobok sumy 20 eur) a to v zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. v znení zákona č. 64/2013 Z.z. účinného od 1. mája 2013. Odvolací súd zastáva názor, že poplatková povinnosť žalobkyne za podané dovolanie sa neviaže na znenie ZoSP účinného ku dňu podania žaloby na súd, ale na znenie zákona účinného, kedy vznikla poplatková povinnosť t.j. kedy žalobkyňa podala dovolanie, čím začalo dovolacie konanie a to s poukazom na znenie ust. § 5 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. V danom prípade sa tak stalo za účinnosti zákona č. 64/2013 Zb., ktorým bola založená poplatková povinnosť zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom vo výške 20 eur, a preto je potrebné aplikovať toto zákonné ustanovenie. Neobstojí preto námietka žalobkyne, že súd prvého stupňa vyrubením súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40 eur (dvojnásobok sumy 20 eur stanovenej pre takéto konanie v sadzobníku) určil tento súdny poplatok nad rámec zákona.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, podľa ktorej žalobkyňa podala dovolanie proti rozsudku a nie žalobu, len ktorá je podľa znenia položky 7a sadzobníka poplatkov predmetom spoplatnenia a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, preto dovolateľ nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané dovolanie, dovolací súd uzatvára nasledovne:

Podľa § 1 ZoSP sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konania súdov, ak sa tieto vykonávajú na návrh účastníkov konania a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona. Pritom treba dôrazne rozlišovať úkony, ktoré sa spoplatňujú, od konaní súdov.

Konaním na návrh (resp. na základe žaloby) sa rozumie predovšetkým konanie podľa Občianskeho súdneho poriadku. Za konanie sa pre účely platenia súdnych poplatkov považuje nielen konanie pred súdom prvého stupňa, ale rovnako i odvolacie konanie a dovolacie konanie (§ 6 ods. 1 cit. zák.). Cit. ust. § 6 ods. 2 druhá veta pritom výslovné zakotvuje, že poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku stanoveného v sadzobníku.

Úkony a konania, ktoré majú byť spoplatnené, predpokladajú ich výslovné zaradenie do sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona. Sadzobník súdnych poplatkov sa s touto problematikou vysporiadal tak, že vytvoril štyri časti, z ktorých I. časť upravuje poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní, II. časť poplatky za úkony súdov, III. časť sa zaoberá poplatkami orgánov štátnej správy súdov, no a posledná IV. časť je venovaná poplatkom za úkony prokuratúry.

Poplatok za podanie návrhu je splatný jeho podaním (§ 8 ods. 1 cit. zák.). Pod pojem návrh treba subsumovať aj dovolanie, ako návrh na dovolacie konanie. Je to spôsobené tým, že zákon síce pri vymedzení pojmov nie je dôsledný, avšak z celkovej konštrukcie úpravy súdnych poplatkov v sadzobníku tvoriacom prílohu zákona č. 71/1992 Zb. nemožno spochybníť to, že poplatková povinnosť stanovená položkou 7a sadzobníka sa vzťahuje na celé konanie o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom dovolacie konanie je konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku.

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že ak žalobkyňa napadla predmetný rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej v zákonnej lehote dovolaním a následne napriek výzve súdu, ktorou bola podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov (v spojení s vyššie cit. ust. zákona o súdnych poplatkoch) vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku v správnej výške 40 eur, napriek poučeniu o následkoch nezaplatenia poplatku, tento súdny poplatok v lehote nezaplatila, súd prvého stupňa preskúmaným uznesením správne, postupom podľa ust. § 10 ods. 1 ZoSP dovolacie konanie zastavil a zároveň podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. z dôvodu zastavenia dovolacieho konania žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov dovolacieho konania.

S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako v celom rozsahu vecne správne, s použitím § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, v dôsledku čoho jej podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto jej neboli odvolacím súdom priznané, zo spisu jej ani žiadne nevyplývajú.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.